

ACC. N:R M. 13525: 1-5.

Landskap: Skåne Upptecknare: Jöns Andersson, Kyrkheddinge
Härad: Brahe Berättare: " " "
Socken: Esarp, ö. Kyrkheddinge Berättarens yrke: lantbrukare
Uppteckningsår: 1955 Född år 1883 i Lund

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Vaka för att se den tillkommande. s. 1.
Luskung. s. 2.
Trösklagornas sång och magi vid tröskning.
Prest över. s. 4-5. s. 3.

LuF 30.
" 43.
" 58.
" 60.

ACC. N:R M. 13525:1.

Vaka för att se den tillkommande.

Föröket att vaka för att få se sin tillkommande, har jag inte hört antalas ha förekommit här, i våra bygder. Det kan dock möjligen ha förekommit, förr i tiden, ty folket var då mycket vidskepliga på landsbygden och brukade många mystiska förmålor. Jag har hört att flickor skulle samla 9 slags örter att rosa på om onidsomnarsnatten, för få se sin tillkommande i drömmen.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sup 30

1.

ACC. N:R M. 13525:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luskung har jag ej hört att någon sett,
eller hört omnämda här på trakten.

Sup 43

Luf 58

Tröskslagensesång.

Bläs på slättbyggen var alltid golvet i lojen av tillstamped lera, så att någon sådan klång vid tröskningen, som på lojen med trögolv ej förekom och jag har ej heller hört att man användnat något här för.

Tröskänges förekom ej. Det gällde att arbeta och ej att sjunga, då man tröskade, men jag har hört om talen en tröskeman, som vid slagen brukade säga: "åh ha", "åh ha".

Slagornas sång var vackra, då ett par raska tröskare skötte plejeln, särskilt vid frostvädes, och det var intressant att gå över gårdens efter takten.

Att slagarna sade något, har jag ej hört om talen, ej heller att man skulle iakttaga något vid första slagen, eller att man vidtog någon åtgärd till förhindrande av skada genom trolldom. Att slagtröskare, brukade man benämna: "att ringa med Halmsta klokräs".

Prestaver.

Prestaver ha brukats bäras vid begravn-
ningar i alla församlingar här omkring, så länge
jag kan minnas. Plus länge bruket förekommit,
vet jag ej, men det har säkert uppkommit någon
gången på 1870-talet. De prestaver, som man nu har
här i församlingen, är cirka 3,5 m. långa, svarta
stavar, klädda med kläde, i övre änden försedda
med en försilvsad, svarvad krona, staven är be-
hängd med ett cirka 1 m. långt och 40 cm. brett, svart flö.
Prestaverna tillhör numera kyrkan, men följ-
de föret med likvagnen, som då ägdes av en
smedmästare, i socknen. Sedan begravnings-
entreprenörens började styra om begravningsarna,
tillhandahålls de prestaver vid likfärderna till
kyrkan. Prestaver förekommer vid alla jord-
fästningar. De prestaverande, är i regel de närmaste
grannarna till den avlidne, eller om det är en

(prestaverande)

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

förtroendemän i socknen, som döts, kyrka-
värdar eller kommunalstyf. eller nämndemän.
Både de prestaverande, gå före kistan och föra
stavarna något framåt. De prestaverande stå i
regel under jordfästningen, men det är alltid
stolar framställda till dem, som de även sitta på,
någon tid under akten. Stängerna hålles rätt
då, under akten & vila på golvet. Stängerna ränkas
ej ned över graven. Vid procession gå de närmast
sorgande bakom kistan, men eljest före-
kommer ingen särskild färdordning, från
kyrkan till graven, men ^{vid} likfärden från hem-
met, till kyrkan, åker först de närmast sorgande
sedan de närmaste släktingarna och sist vän-
ner och grannar. Att prestaver förekom-
met vid andra tillfällen är begravningar,
har jag ej hört omtalas, ej heller att gravhöv-
dets begravningståget.